

Veelgestelde vragen over artikel 65

Hoe werkt grensoverschrijdende samenwerking in het kader van de AVG?

In de AVG worden de toezichthoudende autoriteiten van de EER verplicht tot een nauwe samenwerking om te zorgen voor een consequente toepassing van de AVG en de bescherming van de gegevensbeschermingsrechten van personen in de gehele EER. Een van hun taken is de coördinatie van de besluitvorming in grensoverschrijdende gevallen van gegevensverwerking.

Overeenkomstig het zogenoemde één-loketmechanisme (art. 60 AVG), dat van toepassing is op grensoverschrijdende verwerkingssituaties, treedt de leidende toezichthoudende autoriteit op als het belangrijkste contactpunt voor de verwerkingsverantwoordelijke of de verwerker voor een bepaalde verwerking, terwijl de betrokken toezichthoudende autoriteiten optreden als het belangrijkste contactpunt voor betrokkenen op het grondgebied van hun lidstaat. De leidende toezichthoudende autoriteit is de instantie die belast is met de leiding over het samenwerkingsproces. Deze autoriteit deelt relevante informatie met de betrokken toezichthoudende autoriteiten, voert de onderzoeken uit, stelt het ontwerpbesluit in verband met de zaak op en moet samenwerken met de overige betrokken toezichthoudende autoriteiten teneinde tot een consensus proberen te komen over het ontwerpbesluit.

Na de afgifte van een ontwerpbesluit worden de betrokken toezichthoudende autoriteiten geraadpleegd door de leidende toezichthoudende autoriteit en kunnen zij hun relevante en gemotiveerde bezwaar tegen het ontwerpbesluit indienen binnen een termijn van vier weken (art. 60, lid 4, AVG).

Wanneer geen van de betrokken toezichthoudende autoriteiten bezwaar maakt, kan de leidende toezichthoudende autoriteit overgaan tot vaststelling van het besluit.

Indien ten minste een van de betrokken toezichthoudende autoriteiten het niet eens is met het ontwerpbesluit, kan deze, zoals hiervoor vermeld, een relevant en gemotiveerd bezwaar indienen. Als de leidende toezichthoudende autoriteit het bezwaar/de bezwaren wil aanvaarden, dient zij een herzien ontwerpbesluit in bij alle betrokken toezichthoudende autoriteiten. De betrokken toezichthoudende autoriteiten hebben vervolgens een termijn van twee weken (art. 60, lid 5, AVG) om hun relevante en gemotiveerde bezwaren tegen het herziene ontwerpbesluit in te dienen.

Indien de leidende toezichthoudende autoriteit niet voornemens is het bezwaar/de bezwaren te aanvaarden en er een geschil ontstaat over een ontwerpbesluit of een herzien ontwerpbesluit en er geen consensus kan worden bereikt, treedt het coherentiemechanisme in werking. Dit houdt in dat de leidende toezichthoudende autoriteit verplicht is de zaak door te verwijzen naar het Europees Comité voor gegevensbescherming (EDPB).

Het EDPB treedt vervolgens op als orgaan voor geschillenbeslechting en stelt binnen één maand na de verwijzing van de aangelegenheid met een tweederdemeerderheid een besluit vast dat bindend is voor de leidende toezichthoudende autoriteit en de betrokken toezichthoudende autoriteiten (art. 65 AVG). Deze termijn kan wegens de complexiteit van de zaak worden verlengd met één maand. Wanneer het EDPB niet in staat is binnen de voornoemde termijn met een tweederdemeerderheid tot een besluit te komen, wordt het besluit vastgesteld bij

gewone meerderheid. Indien de stemmen van het EDPB staken, is de stem van de voorzitter beslissend.

De leidende toezichhoudende autoriteit, en in sommige gevallen de betrokken toezichhoudende autoriteit waarbij de klacht is ingediend en indien het besluit is gericht tot de klager, moet zijn definitieve besluit vaststellen op basis van het EDPB-besluit, dat zal zijn gericht tot de verwerkingsverantwoordelijke of de verwerker en, in voorkomend geval, tot de klager.

Wie kan het geschillenbeslechtsmechanisme in werking laten treden?

Wanneer zich een geschil voordoet tussen de toezichhoudende autoriteiten tijdens de één-loketprocedure, moet het geschillenbeslechtsmechanisme in werking treden. De leidende toezichhoudende autoriteit is verplicht het proces in werking te laten treden wanneer zij de relevante en gemotiveerde bezwaren van de betrokken toezichhoudende autoriteiten niet wil aanvaarden of de bezwaren niet relevant of gemotiveerd acht.

Naast het één-loketmechanisme kan een toezichhoudende autoriteit, evenals de Europese Commissie, wanneer een toezichhoudende autoriteit niet verzoekt om een advies voor een ontwerpbesluit overeenkomstig art. 64 AVG of het advies van het EDPB niet opvolgt, een artikel 65-procedure in werking laten treden.

Er is overeenkomstig art. 65 AVG een zaak ingediend bij het EDPB. Wat gebeurt er dan?

Na de verwijzing van de zaak heeft het EDPB één maand om een besluit vast te stellen. Deze periode kan met één maand worden verlengd, afhankelijk van de complexiteit van de aangelegenheid. Binnen deze periode moet een bindend besluit worden vastgesteld door een tweederdemeerderheid.

Als het EDPB er niet in slaagt binnen deze periode een besluit vast te stellen, wordt het besluit binnen twee weken na het verstrijken van de tweede maand vastgesteld. In dat geval wordt het besluit bij gewone meerderheid vastgesteld.

Indien de stemmen van het EDPB staken, is de stem van de voorzitter beslissend.

Tijdens deze periode is de één-loketprocedure in behandeling en kunnen de betrokken toezichhoudende autoriteiten geen besluit vaststellen over de naar het EDPB verwezen zaak.

Tot wie zijn de besluiten gericht?

Alle besluiten die in het kader van het geschillenbeslechtsmechanisme worden genomen, zijn gericht tot de nationale toezichhoudende autoriteiten. Het besluit van het EDPB is bindend voor hen.

Wat gebeurt er daarna?

Nadat het EDPB een besluit heeft vastgesteld, brengt de voorzitter van het EDPB het besluit onverwijld ter kennis van de betrokken nationale toezichthoudende autoriteiten.

Met betrekking tot één-loketprocedures moet de leidende toezichthoudende autoriteit of de betrokken toezichthoudende autoriteit waarbij de klacht is ingediend haar definitieve besluit vaststellen op basis van het EDPB-besluit, dat zal zijn gericht tot de verwerkingsverantwoordelijke of de verwerker en, in voorkomend geval, tot de klager. Dit vindt onverwijld plaats en uiterlijk één maand nadat het EDPB zijn besluit heeft meegedeeld. De leidende toezichthoudende autoriteit en de betrokken toezichthoudende autoriteiten brengen het EDPB op de hoogte van de datum waarop het definitieve besluit werd bekendgemaakt aan de verwerkingsverantwoordelijke of de verwerker en de klager. Vervolgens publiceert het EDPB zijn besluit op zijn website.

De definitieve besluiten van de leidende toezichthoudende autoriteit en de betrokken toezichthoudende autoriteiten worden genomen overeenkomstig art. 60, leden 7, 8 en 9, AVG. In het definitieve besluit moet worden verwezen naar het besluit van het EDPB en moet worden vermeld dat dit besluit wordt bekendgemaakt op de website van het EDPB. Het besluit van het EDPB wordt gehecht aan de definitieve besluiten van de leidende toezichthoudende autoriteiten en de betrokken toezichthoudende autoriteiten.

Wanneer wordt het besluit van het EDPB bekendgemaakt?

Zodra de leidende toezichthoudende autoriteit of in sommige gevallen de betrokken toezichthoudende autoriteit waarbij de klacht is ingediend het EDPB in kennis heeft gesteld van de datum waarop het definitieve besluit is meegedeeld aan de verwerkingsverantwoordelijke of de verwerker en, indien relevant, de klager, maakt het EDPB zijn eigen besluit bekend op zijn website.

Kan een toezichthoudende autoriteit opkomen tegen een besluit van het EDPB overeenkomstig art. 65 AVG?

Als geadresseerden van de EDPB-besluiten kunnen de relevante toezichthoudende autoriteiten die daartegen wensen op te komen beroep instellen bij het Hof van Justitie van de Europese Unie binnen twee maanden na de kennisgeving.

Kan een verwerkingsverantwoordelijke, verwerker of klager opkomen tegen een art. 65-besluit van het EDPB?

Besluiten die zijn vastgesteld door het EDPB op basis van art. 65 AVG zijn “bindend” voor nationale toezichthoudende autoriteiten, aangezien zij hun definitieve besluit vaststellen op basis van het EDPB-besluit. Bindende besluiten van het EDPB zijn voornamelijk gericht tot de nationale toezichthoudende autoriteiten en zijn bindend voor hen.

Wanneer de verwerkingsverantwoordelijke, de verwerker of de klager rechtstreeks en individueel wordt geraakt door besluiten van het EDPB, kan hij binnen twee maanden na de bekendmaking ervan op de website van het EDPB een beroep tot nietigverklaring van deze besluiten instellen bij het Hof van Justitie van de Europese Unie overeenkomstig art. 263 VWEU.

Onverminderd dit recht uit hoofde van art. 263 VWEU heeft iedere natuurlijke of rechtspersoon het recht om tegen definitieve besluiten van een toezichthoudende autoriteit die ten aanzien van die persoon rechtsgevolgen heeft, voor het bevoegde nationale gerecht een doeltreffende voorziening in rechte in te stellen. Dit recht moet worden uitgeoefend in overeenstemming met de toepasselijke nationale wetgeving.

Wanneer een besluit van een toezichthoudende autoriteit tot uitvoering van een EDPB-besluit overeenkomstig art. 65 AVG wordt betwist voor een nationaal gerecht door de betrokkene of de verwerkingsverantwoordelijke/verwerker en de geldigheid van het besluit van het EDPB aan de orde is, heeft dat nationale gerecht niet de bevoegdheid om het art. 65-besluit van het EDPB ongeldig te verklaren, maar dient zij de vraag inzake de geldigheid voor te leggen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie overeenkomstig art. 267 VWEU.

Een nationaal gerecht kan echter besluiten een vraag inzake de geldigheid van een besluit van het EDPB niet door te verwijzen wanneer een natuurlijke of rechtspersoon de mogelijkheid had om beroep tot nietigverklaring van dat besluit in te stellen bij het Hof van Justitie van de Europese Unie, maar dit niet heeft gedaan binnen de in art. 263 VWEU gestelde termijn.

Zijn er andere situaties die ertoe kunnen leiden dat het geschillenbeslechtsmechanisme in werking treedt?

Het geschillenbeslechtsmechanisme treedt niet alleen in werking wanneer een leidende toezichthoudende autoriteit een relevant en gemotiveerd bezwaar van de betrokken toezichthoudende autoriteiten afwijst of een bezwaar afwijst omdat zij het niet relevant of gemotiveerd acht (art. 60 AVG). Het mechanisme kan ook in werking treden in specifieke gevallen die worden voorzien in art. 65, lid 1, zoals wanneer er verschillend wordt geoordeeld over de vraag welke toezichthoudende autoriteit moet optreden als leidende toezichthoudende autoriteit.

Daarnaast heeft elke bevoegde toezichthoudende autoriteit in sommige omstandigheden, zoals opgesomd in art. 64, lid 1, AVG), de verplichting om te verzoeken om een advies van het EDPB voordat het nationale ontwerpbesluit wordt vastgesteld (bijvoorbeeld voorafgaand aan de goedkeuring van een nieuwe reeks standaardovereenkomsten). Overeenkomstig art. 64, lid 2, AVG kan een toezichthoudende autoriteit ook verzoeken om een coherentie-advies van het EDPB over aangelegenheden van algemene strekking of met rechtsgevolgen in meer dan één lidstaat. Als een toezichthoudende autoriteit niet verzoekt om een advies van het EDPB voor de in art. 64, lid 1, AVG vermelde gevallen of het overeenkomstig art. 64 AVG afgegeven advies van het EDPB afwijst, kunnen toezichthoudende autoriteiten en de Europese Commissie een geschillenbeslechtsprocedure overeenkomstig artikel 65 starten over de aangelegenheid.

Zoals het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft toegelicht in zijn arrest in zaak C-311/18 (Schrems II) (punt 147):

“Aangaande de door de DPC benadrukte omstandigheid dat met betrekking tot de doorgifte van persoonsgegevens naar een dergelijk derde land mogelijk uiteenlopende beslissingen van toezichthoudende autoriteiten in verschillende lidstaten bestaan, moet daaraan worden toegevoegd dat, zoals blijkt uit artikel 55, lid 1, en artikel 57, lid 1, onder a), AVG, de taak om toe te zien op naleving van deze verordening in beginsel wordt toevertrouwd aan elke toezichthoudende autoriteit op het grondgebied van haar lidstaat. Ter voorkoming van uiteenlopende beslissingen voorziet artikel 64, lid 2, van die verordening bovendien in de mogelijkheid voor een toezichthoudende autoriteit die van mening is dat de doorgifte van gegevens naar een derde land in het algemeen moet worden verboden, om advies in te winnen bij het EDPB, dat krachtens artikel 65, lid 1, onder c), van die verordening een bindend besluit kan vaststellen, met name wanneer een toezichthoudende autoriteit het uitgebrachte advies niet volgt.”